

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 139.

Anden Session.

42de Møde.

Onsdagen den 4de December.

(Fortsat).

Tscherning (forts.): I mit Forslag tages særdeles Hensyn til saadanne Personer, men der var derhos sat en Begrænsning, idet der nemlig ikke var indrømmet Noget et større Rum til at bygge paa end 20 Aen i Længden og 20 Aen i Bredden, men indenfor disse 400 □ Aen vil Folk, som kjende Forholdene paa Landet, vide, at der er den fornødne Plads, for at en Familie kan bygge saaledes for sig selv, og ordne det saaledes, at den kan finde sit Erhverv, at den kan vedblive det Erhverv, uden hvilket den bliver gjort til fattig. Man husse som sagt paa, under hvilke Forhold det er, vi lovgive; at det er Forhold af en saadan Natur, at en Mand's Virksomhed her paa mange Steder, hvor Næringsbrugen er saa indskrænket, er bunden til et eneste Sogn, til et snevert Omraade, og udenfor det er han virkelig overgivet til Fattigdom, fordi han ikke har Middel til at erhverve, og indenfor det kan han kun faae Huusly, hvis det Herskab, som er Eier, vil indrømme ham det, med mindre han er fattig; for de Fattige behøves der ikke at gjøres Noget, thi det er allerede gjort tidligere ved Lovgivningen, men for dem, som blive gjorte huusvilde, deels maaskee, fordi der ikke er Plads at bygge paa, og deels ogsaa, fordi der er Uvillie imod enkelte Personer, hvor de altsaa blive gjorte huusvilde, som Tvangsmiddel for at tvinge dem til Ting, som den frie Borger slet ikke skulde kunne tvinges til, er det, at dette Forslag er kommet frem. Efter Ordførers Udtalelse troer jeg, at han har overseet dette; han har, om jeg saa maa sige, overseet den politiske Betydning, der ligger i Forslaget,

han har kun seet Forsørgelsen deri, men han har ikke seet Borgerfriheden deri.

Ordføreren: Hvad jeg kunde have at erindre, vil bedst kunne komme frem, naar man forhandler, hvorvidt man vil have et saadant Lovforslag eller ikke.

J. A. Hansen: Jeg vilde blot endnu gjøre en Bemærkning med Hensyn til den ærede Indenrigsministers sidste Udtalelse; jeg betragter nemlig denne Lov deels naturligtvis som en noget større Betryggelse for de vedkommende Huusvilde, men ogsaa, og ligesaa meget i det Mindste, som en større Betryggelse for Communerne, da det jo er at forudsæe, at Fremtiden vil bringe dem til hyppigere at skulle skaffe Huus til saadanne Folk. Her er paa lagt dem, der ville gaae denne Vej for at skaffe sig Huus, temmelig strenge Forpligtelser i flere Henseender; naar der nu er Spørgsmaal, om man foruden Familier ogsaa skal optage Personer her, saa beder jeg at bemærke, at Personer jo tidligere havde Ret til at forlange sig Huusly udviist, og at man, naar man tager dem op i samme Klasse som Familier, saa paaligger dem ogsaa den Byrde at stille den fornødne Sikkerhed, enten af 2 vederhæftige Mænd eller af et Indbo, der er tredobbelt saameget værd, som Leien beløber sig til, og, naar man husser paa, at denne Bestingelse lægges til, saa troer jeg vist, at den største Betænkelse falder bort med Hensyn til ogsaa at optage Personer tilligemed Familier i Loven, ja jeg troer, at maaskee Communerne selv mere end Personerne skulle ønske, at Personerne blive optagne med i denne Lov.

Da ingen Flere begjerede Ordet, færed man til Afstemning, hvorved:

1) § 1, saalydende:

Naar en Person eller Familie, som paa